

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **ZELENÝ SPORT s. r. o.**, se sídlem Slatina 116, Slatina, zastoupená MUDr. Mgr. Ivanem Langerem, advokátem se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, proti rozhodnutí předsedy vlády České republiky pověřeného řízením Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 28. 3. 2017, č. j. MPO 31973/16/10200/01000, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2020, č. j. 8 A 96/2017 - 85,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2020, č. j. 8 A 96/2017 - 85, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) žalobkyni rozhodnutím ze dne 15. 11. 2016, č. j. MPO 31973/2016 (dále jen „prvostupňové správní rozhodnutí“), neudělilo povolení k dovozu zbraní ze Srbska, neboť udělení povolení by bylo v rozporu s bezpečnostními zájmy České republiky ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, v rozhodném znění. Předseda vlády České republiky pověřený řízením ministerstva zamítl rozklad žalobkyně rozhodnutím ze dne 28. 3. 2017, č. j. MPO 31973/16/10200/01000 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

[2] Proti napadenému rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Jako důvodnou shledal námitku odklonu od správní praxe

žalovaného. Ten v napadeném rozhodnutí poukázal na okolnosti projednávané věci a uvedl, že jsou „diametrálně odlišné“ od okolností případů, na něž žalobkyně odkazovala v rozkladu; neuvedl ovšem, v čem daná odlišnost spočívá. Městský soud proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Zbývající žalobní námitky shledal neopodstatněné.

II. Kasační stížnost žalovaného a vyjádření žalobkyně

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Zdůraznil, že důvodem pro vydání prvostupňového správního rozhodnutí byl nejen fakt, že dřívější jednatel žalobkyně (nadále však osoba s podstatným vlivem na její činnost) byl trestně stíhán, ale zejména další informace týkající se podstatných nedostatků zjištěných v municičním skladu žalobkyně v rámci kontrol Policie České republiky. Jednalo se o závažná pochybení v souvislosti s nakládáním se zbraněmi, municí a výbušninami, konkrétně nelegální skladování řádově stovek tun nebezpečného materiálu (zbraní, střeliva, stovek tisíc kusů munice, výbušnin a bezdýmného střelného prachu) v nezabezpečených budovách, které byly zkouládovány jako zemědělské stavby. Dále byla nalezena zakázaná zbraň, která nebyla vedena v Centrálním registru zbraní, a zajištěno velké množství výbušnin bez patřičných povolení, stejně jako zbraní, jejichž součástí pocházely ze zbraní, které měla žalobkyně zlikvidovat. Tyto skutečnosti ministerstvo blíže popsalo v prvostupňovém správním rozhodnutí a dospělo k závěru, že tvoří ucelený řetězec, kvůli němuž nemůže být povolení uděleno. Sama skutečnost trestního stíhání jednatele by bez dalších relevantních okolností ministerstvo nevedla k totožným závěrům.

[4] S ohledem na výše uvedené stěžovatel nesouhlasí s tvrzením městského soudu, že blíže nevysvětlil onu „diametrální odlišnost“. Právě veškeré zmíněné skutečnosti (nad rámec samotného trestního stíhání) jsou vysvětlením odlišnosti okolností věci žalobkyně od případů dvou společností, na něž žalobkyně ve správním řízení poukazovala. Podobnost případu proto nelze odvozovat pouze z faktu podání žádosti podle téhož zákona a trestního stíhání osoby spojené s dotčenou společností, jak správní orgány vysvětlily v obou správních rozhodnutích. Nejedná se tedy vůbec o odklon od zavedené rozhodovací praxe stěžovatele. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nelze dovozovat ani z toho, že stěžovatel v odůvodnění výslovně neodkázal na část, v níž popisoval odlišnosti případu.

[5] Žalobkyně ve svém vyjádření ke kasační stížnosti setrvala na názoru, že postup stěžovatele v obdobných případech je rozdílný, nadto se nevypořádal se souvisejícími námitkami. Ve správním řízení argumentovala mimo jiné tím, že jednání jiných společností obchodujících s vojenským materiálem bylo závažnější, a přesto v jejich případě správní orgány nepostupovaly obdobně jako u ní; s tímto argumentem se stěžovatel nevypořádal. Chtěl-li se odchýlit od rozhodnutí ve skutkově podobných věcech, byl povinen takovou změnu právního názoru náležitě odůvodnit.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval posouzením, zda byly splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí,

pokračování

vůči němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, za stěžovatele v řízení jedná osoba naplňující podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s. a jsou splněny i obsahové náležitosti stížnosti dle § 106 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud zkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a přípustně uplatněných důvodů. Stěžovatel napadá rozsudek městského soudu z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) předesílá, že skutkově a právně totožnou situací se již zabýval ve svých rozsudcích ze dne 7. 6. 2021, č. j. 1 As 408/2020 – 35, a ze dne 23. 7. 2021, č. j. 2 As 359/2020 – 39; v nyní projednávané věci přitom nemá důvod se od dříve vysloveného posouzení odchýlit.

[10] Městský soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že stěžovatel nevysvětlil žalobkyní namítaný odklon od správní praxe. Své úvahy přitom soud založil výlučně na pasáži odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle níž *„totožnost nebo obdobnost případu tak nemůže být dána pouhým faktem podání žádosti dle téhož zákona, ale je nezbytné posuzovat veškeré okolnosti každého konkrétního řízení, které v uvedených případech byly diametrálně odlišné“*.

[11] Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů může souviset mimo jiné s tím, jak správní orgán vypořádá námitky účastníka řízení. Judikatura správních soudů shledala dostačujícím, je-li z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché. Z odůvodnění rozhodnutí jako celku musí být tedy seznatelný názor správního orgánu na aspekty rozhodované věci (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009 - 46, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí není bez dalšího způsobena ani dílčími nedostatky odůvodnění nebo jeho nízkou kvalitou (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud setrvale zastává názor, podle něhož musí být nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů vykládána ve svém skutečném smyslu. Nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, které není způsobitelné přezkumem pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro něž bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, v jejichž důsledku jej nelze meritorně přezkoumat pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela – tedy i implicitně – reagovat (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45), přičemž její vypořádání má vliv na posouzení věci samé.

[12] Nejvyšší správní soud se neztotožňuje se závěrem městského soudu o dílčí nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Souhlasí naopak se stěžovatelem v tom, že správní orgány dostatečně odlišily posuzovanou věc od žalobkyní zmiňovaných případů dvou jiných společností, které podnikají ve stejné oblasti a které měly být rovněž trestně stíhány, resp. měly být stíhány i osoby spojené s těmito společnostmi. Správní orgány

zřetelně vysvětlily, že trestní stíhání bývalého jednatele žalobkyně nebylo hlavním důvodem pro neudělení povolení. Samotné trestní stíhání by bez přítomnosti dalších okolností významných pro bezpečnostní zájmy České republiky zřejmě ani nevedlo k závěru o neudělení povolení. Žalobkyně přitom v rozkladu poukazovala právě na trestní stíhání dvou jí zmiňovaných společností; z rozkladu ovšem nevyplývá, že by se tyto společnosti měly dopustit srovnatelných pochybení při nakládání s vojenským materiálem.

[13] Důvodem pro neudělení povolení žalobkyni bylo především množství závažných nedostatků v souvislosti s nakládáním se zbraněmi, municí a výbušninami. Stěžovatel spatřoval odlišnost právě v řadě pochybení v evidenci zbraní a munice, zabezpečení objektů, v nichž byl materiál skladován, a v dalších nesrovnalostech v činnosti žalobkyně. Přestože v napadeném rozhodnutí výslovně neuvedl, že odlišnost spočívá právě v této okolnosti, z odůvodnění jasně vyplývá, že samo trestní stíhání dřívějšího jednatele žalobkyně nedostačuje k neudělení povolení. V napadeném rozhodnutí detailně popsána pochybení proto logicky představují další zásadní skutečnosti, které ve svém souhrnu tvoří ucelený řetězec důvodů vedoucích k nevyhovění žádosti žalobkyně a které její případ odlišují od ostatních. Stěžovatel dle Nejvyššího správního soudu plně vyhověl požadavku, aby rozhodnutí odpovídalo okolnostem posuzovaného případu. Nedopustil se tedy neodůvodněného odklonu od rozhodovací praxe.

[14] Městský soud proto pochybil, posoudil-li tvrzení o „diametrálních odlišnostech“ srovnávaných případů zcela izolovaně, ačkoliv tak měl učinit v kontextu celého odůvodnění.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud shledal kasační námitky stěžovatele důvodné; napadený rozsudek proto zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm městský soud opětovně posoudí otázku přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí; bude při tom vázán výše uvedeným právním názorem kasačního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[16] V novém rozhodnutí městský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně

senátu